

Ha nem tudnám, hogy pontosan hol van, meg sem találnám – mondom **Fülöp Lóri** fotós barátomnak, akivel ketten kerekedtünk fel, hogy őszi napfényben hangulatképeket készítsünk és megnézzük a temető mostani állapotát. Kb. tíz évvel ezelőtt, ugyancsak halottak napja előtt írtam az akkori állapotokról – most megállapíthattuk, hogy a temetőt teljesen benőtte a bozót, már a hetvenes évek elején emelt kerítés sem látszik távolról.

A Csereháton békésen legelésző nyáj arra ballagó juhásza készséges, de semmit nem tud a temetőről, hiszen néhány hónapja van csak itt – tudja, hogy zsidó temetőről van szó, de ide senki nem jár. Már évtizedek óta nem, hiszen a bozóton keresztül mi is nehézkesen haladunk előre, míg beérünk a temetőbe.

A temetőkert kb. 10-11 ár területen fekszik – néhány évvel ezelőtt még a bekerített részen kívül is látható volt néhány sírkő, illetve síremlék nélküli hant, halom, ezeket mára teljesen benőtte a gaz. A kerítésen belül talán 7-8 sírkő áll még, többségük mélyen a bozótban, a kökénybokrok között, még megközelíteni is nehéz, hogy a feliratokat elolvassuk – nagy részét azért sem tudjuk, mert héber nyelven íródtak.

deklarációt és a közér-
nyilvánosság

gyógyászati és egyéb célokra, és a közér-
nyilvánosság

